

Written by - முனவைவர் ச.கண்ணதாசன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழ் த்துறை (சுயநிதிப் பிரிவு), மன்னர் திருமலை நாயக கர் கல் லரி, பசுமலை, மதுரை- 625004 -
Tuesday, 13 August 2019 23:20 - Last Updated Tuesday, 13 August 2019 23:26

□□□□□□□□

தங்கள் உள்ளத்தில் எழும் உணர்வுகளைக் கவிதைகளாக வடித்தெடுப்பதில் சங்ககாலக் கவிஞர்கள் தனித்துவம் மிக்கவர்கள் எனப்பற்றுகுச் சங்கப்பாக்களே சான்று. ஏதனும் ஒரு பாவகையில் அக்கருத்துகள் பாடல் வடிவில் வளிப்படும் பொழுது தாங்கள் கற்றவந்த கருத்துக்களாகக் கற்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துவது புலவரின் மாண்பு. அப்பாடல்களும் பெரும்பான்மை பலநிறு ஆண்டுகளைத் தாண்டி இன்றும் கிடக்கின்றன என்றாலும் காலப்போக்கில் சிற்சில மாற்றங்களையும் அவை பெற்றுள்ளன என்பது இயற்கதைத் தன்மதைது. இயற்கையான நிகழ்வு சிற்சமயம் செயற்கையாய் அமைவதும் உண்டு. அவற்றைப் பற்றி விரிவாக ஆராயும் ஆய்வே மலபாட ஆய்வு. பலநிறு ஆண்டுகளாகக் குமுன்பாகவே இதற்கு அடித்தளமிட்டவர்கள் உரையாசிரியர்கள். உரையாசிரியர்களுக்குப் பின் ஏடுகளில் இருந்த இலக்கண, இலக்கியங்கள் அச்சுறேத் தொடங்கிய பொழுது இத்திறனாய்வுப் பார்வை இன்னும் வலுப்பெற்றது. குறிப்பாக ஓரே நில் பலரால் உரமைற்றும் பதிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்ட பொழுது பல வேறுவகையான கருத்துக்கள் தோன்றின. பதிப்பாசிரியர் அல்லது உரையாசிரியர் ஒவ்வொருவரும் தங்கள்க்கு ஏற்பெனப்பட்ட சொற்களை மலபாடம், பாடம் என்றும், ஏற்பில்லாதவற்றைப் பாடபதேம், பிரதிபதேம் என்றும் கற்றத்தொடங்கினர். ஆயினும் பதிப்பாசிரியர், உரையாசிரியர் ஆகியோரதைத் தாண்டி அப்பிரதியை வாசிக்கும் வாசகர்க்கு அது ஏற்புடையதாக இருக்கின்றதா என்பதை ஆராய்வது இன்றைய தேவையாக இருக்கின்றது. இந்நோக்கில் சங்கஇலக்கியங்களும் ஒன்றான குறுந்தொகையின் 167 ஆம் பாடல் இங்கு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறது.

“□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□
□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□
□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□ □□□□□
□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ .167

